

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 50.216/1
VAN 29 SEPTEMBER 2011

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

DE RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, eerste kamer, op 24 augustus 2011 door de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijk Ordening en Sport verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot 14 oktober 2011, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 mei 1995 houdende vaststelling van de regelen betreffende de werking en het beheer van het Vlaams Fonds voor de Lastendelging’, heeft het volgende advies gegeven:

Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

* *

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

1. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit strekt tot aanpassing van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 mei 1995 ‘houdende vaststelling van de regelen betreffende de werking en het beheer van het Vlaams Fonds voor de Lastendelging’, dat uitvoering geeft aan artikel 53 van het decreet van 21 december 1994 ‘houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1995’ waarbij het Vlaams Fonds voor de Lastendelging (VFLD) is opgericht. Aan artikel 1, § 1, van het besluit van 24 mei 1995 worden omschrijvingen van de begrippen “hoofdsom” en “schadedossier” toegevoegd (artikel 1 van het ontwerp). Elk schadedossier waarvan de totale last oploopt tot 500.000 euro of meer en die mogelijk zal aangerekend worden op het Fonds, zal voortaan door de leidende ambtenaren moeten meegedeeld worden zodat de schadedossiers geïnventariseerd kunnen worden (artikelen 2 en 4). Verder wordt bepaald dat de Vlaamse minister bevoegd voor Financiën en Begroting kan beslissen de geïnventariseerde schadedossiers te laten analyseren door een tweede onafhankelijk advocatenkantoor (artikel 3). Ten slotte krijgt het Fonds de bevoegdheid om de schuldvordering geheel of gedeeltelijk te kantonneren (artikel 5).

2. Wat de rechtsgrond voor het ontwerp betreft, kan het volgende worden opgemerkt.

2.1. Krachtens artikel 53, § 2, van het decreet van 21 december 1994 heeft het Fonds tot taak de lasten in hoofde van “de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest” na te komen. Aldus begrepen moet die bepaling worden geacht enkel betrekking te hebben op de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest als rechtspersoon.

De ontworpen regels hebben echter niet enkel betrekking op de rechtspersonen Vlaamse Gemeenschap en Vlaamse Gewest, doch ook op andere rechtspersonen vermits melding wordt gemaakt van schadedossiers van departementen, verzelfstandigde agentschappen én Vlaamse publiekrechtelijke rechtspersonen. Om in overeenstemming te zijn met de rechtsgrond,

zullen de Vlaamse publiekrechtelijke rechtspersonen derhalve moeten worden geschrapt in artikel 2 van het ontwerp en zal de regeling moeten worden beperkt tot de diensten van de Vlaamse Regering (d.w.z. de departementen en de intern verzelfstandigde agentschappen (IVA's) zonder rechtspersoonlijkheid).

De gemachtigde gaf volgende toelichting bij de draagwijdte van het ontwerp:

“De bestaansreden van het VFLD is (...) dat de beleidsdomeinen niet gehinderd mogen worden in de uitoefening van hun opdrachten van algemeen belang doordat de zware financiële lasten uit het verleden de beperkte beschikbare budgetten hypothekeren. Ook indien verzelfstandigde agentschappen met eigen rechtspersoonlijkheid zware financiële lasten moeten dragen, komt de uitoefening van de taken van algemeen belang in het gedrang.”

Om het vooropgezette doel te bereiken, zal de taak van het Fonds, zoals geformuleerd in artikel 53, § 2, eerste lid, van het decreet van 21 december 1994, moeten worden verruimd. Pas nadat dit is gebeurd, zal het ontwerp zoals het voorligt, doorgang kunnen vinden.

2.2. Voor de meeste bepalingen van het ontwerp kan rechtsgrond worden gevonden in artikel 53, § 6, van het decreet van 21 december 1994, dat de Vlaamse Regering de bevoegdheid verleent om de nadere regels betreffende de werking en het beheer van het Fonds vast te stellen.

Daarnaast kan ook nog verwezen worden naar de volgende bepalingen.

In zoverre artikel 2 van het ontwerp betrekking heeft op de departementen, kan rechtsgrond worden gevonden in artikel 87, § 1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, naar luid waarvan iedere gemeenschaps- of gewestregering beschikt over een eigen administratie, eigen instellingen en eigen personeel. Op grond van die bepaling kan de Vlaamse Regering haar eigen diensten organiseren. In zoverre artikel 2 betrekking heeft op de IVA's zonder rechtspersoonlijkheid kan voor dat artikel bijkomend rechtsgrond worden gevonden in artikel 6, § 2, van het kaderdecreet bestuurlijk beleid van 18 juli 2003.

Voor het laatste lid van artikel 2 en voor artikel 3 van het ontwerp kan rechtsgrond worden gevonden in artikel 22 van het bijzonder decreet van 7 juli 2006 over de Vlaamse instellingen. Luidens die bepaling kan de Vlaamse Regering bevoegdheden delegeren.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

1. In het eerste lid van de aanhef kan meer specifiek worden verwezen naar artikel 87, § 1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.
2. Er dient een nieuw lid te worden ingevoegd waarin wordt verwezen naar artikel 6, § 2, van het kaderdecreet bestuurlijk beleid van 18 juli 2003.
3. In het derde lid van de aanhef (dat het vierde wordt) kan beter meer specifiek naar paragraaf 6 van artikel 53 van het decreet van 21 december 1994 worden verwezen.
4. Het is niet zinvol om in de aanhef de vroegere wijzigingen te vermelden van de regeling die wordt gewijzigd.¹ Men schrappe dan ook de vermelding dat het besluit van de Vlaamse Regering van 24 mei 1995 is gewijzigd, alsook de vermelde wijzigende besluiten.
5. Ten slotte kan de verwijzing naar het besluit van de Vlaamse Regering van 3 juni 2005 met betrekking tot de organisatie van de Vlaamse administratie worden geschrapt. Dat besluit strekt de ontworpen bepalingen immers niet tot rechtsgrond en wordt erdoor niet gewijzigd. De vermelding ervan is evenmin noodzakelijk voor een goed begrip van de ontworpen regeling.

Artikel 1

In de inleidende zin dient de wetshistoriek van artikel 1, § 1, van het te wijzigen besluit correct te worden weergegeven. Een aantal van de vermelde wijzigende besluiten hebben de eerste paragraaf van artikel 1 van het besluit van 24 mei 1995 niet gewijzigd.

¹ *Beginselen van de wetgevingstechniek. Handleiding voor het opstellen van wetgevende en reglementaire teksten*, Raad van State, 2008, nr. 30, formule F 3-3, te raadplegen op de internetsite van de Raad van State (www.raadvst-consetat.be). Omzendbrief VR 2009/4 van 17 juli 2009, nr. 75.

Artikel 2

In het ontworpen artikel 1/1 zou moeten worden vermeld dat die mededeling aan het Fonds dient te gebeuren.

Artikel 6

In artikel 6 van het ontwerp wordt bepaald dat de nieuwe regeling in werking treedt “op de tiende dag na publicatie in het Belgisch Staatsblad”, terwijl dat al volgt uit artikel 84, eerste lid, 2°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980. Ook voor de wetgevingstechniek geldt het adagium “*less is more*”: artikel 6 dient derhalve uit het ontwerp weggelaten te worden.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT,	
	W. VAN VAERENBERGH,	staatsraden,
	M. TISON,	assessoren van de
	L. DENYS,	afdeling Wetgeving,
Mevrouw	A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevrouw K. BAMS, eerste auditeur.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

A. BECKERS

M. VAN DAMME